

erhvervsfonden ydedes støtte bl. a. til den portugisiske koloni Angola og til Den sydafrikanske Republik. Støtten var efter hans opfattelse støtte til racistregimer, og den danske stat fik gennem garantiordningen en objektiv økonomisk interesse i, at disse regimer forblev ved magten. Han henviste yderligere til, at FN havde vedtaget en længere række af resolutioner, der pålagde medlemslandene at medvirke til, at racistregimerne kunne blive væltet, og at de unddroges støtte. I overensstemmelse hermed fremsatte han ved slutningen af sit indlæg følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Idet folketinget udtaler, at der ikke af Danmarks Erhvervsfonds midler eller på anden måde bør ydes nogen form for støtte til eller garantier for dansk eksport til eller investeringer i Sydafrika og de portugisiske kolonier i Afrika, fortsætter tinget behandlingen af den foreliggende sag.“

Efter at *Per Hækkerup* (S) havde foreslået, at lovforslaget udvalgsbehandledes, *trak Sigsgaard forslaget* til motiveret dagsorden tilbage, og forslaget blev derefter henvist til behandling i et folketingsudvalg på 17 medlemmer.

I sin betænkning anførte udvalget bl. a. følgende om de spørgsmål, der var blevet rejst under 2. behandlingen:

„I sine kommentarer har handelsministeren understreget, at loven om Danmarks Erhvervsfond ikke har noget u-landssigte, men administreres ud fra risiko- og soliditetssynspunkter, og at det derfor er naturligt, at den sagkundskab, som findes i erhvervsorganisationerne og i bankerne, inddrages i administrationen. Ministeren har endvidere anført, at når eksportkreditrådet giver garantier på Den sydafrikanske Republik og Angola, er det ud fra den betragtning, at alle andre industrilande eksporterer til disse lande og så vidt bekendt også giver garantier i forbindelse med sådan eksport. Det ville derfor være at diskriminere over for de danske eksporterhverv, hvis rådet nægtede garantigivning.

Udvalget kan tiltræde de af handelsministeren anførte principper for lovens administration og er tillige enig med ministeren i, at det af hensyn til eksportkreditordningens fremtidige administration ikke vil være rimeligt at kræve oplyst, hvilke firmaer der har ansøgt eller fået bevilget støtte fra eksportkreditrådet.

Udvalget ønsker herudover at pege på den nære sammenhæng mellem på den ene side Den sydafrikanske Republik og de portugisiske besiddelser i det sydlige Afrika og på den anden side Rhodesia. Det har for ganske nylig kunnet fastslås, at en del danske varer, der angiveligt var bestemt for de pågældende lande, enten fra begyndelsen har været bestemt for Rhodesia eller i det mindste er blevet reeksporteret til dette land, som Danmark har forpligtet sig til ikke at have samhandel med. Der er således en risiko for, at dansk eksport til de lande i det sydlige Afrika, hvormed der opretholdes normale handelsforbindelser, kan bidrage til at gøre blokaden mindre effektiv.